

Okullar Açılırken

Cavit BİNBAŞIOĞLU

Bugünden itibaren yeni ders yılına giriyoruz. Çocuklarımız güle oynaya okul yollarını doldurdular. Geçen yıllarda okula gitmiş olanların neşelerine karşılık, ilkokulların birinci sınıflarına yeni kaydolanların sevinçle karışık çekingenlikleri de gözden kaçmıyor. Yarın bunlar da ablaları ve ağabeyleri gibi olacaklar.

Okul, bir eğitim-öğretim yuvasıdır. Çok eski zamanlarda eğitim, ailelerde verilirdi. Her ana-baba, çocuklarına hayat için lüzumlu bilgi, alışkanlık ve maharetleri öğretiyordu. Bu zamanda her insan, her ihtiyacını kendisi sağlıyordu. İnsanlar arasında iş bölümü başlayıp meslekler teşekkül edince, herkes çocuğu ile meşgul olamayacak hale geldi. Sonra öğretilecek şeyler her geçen gün artıyordu. Bu da bir ailenin başaramayacağı bir işti. Böylece öğretmenlik mesleği doğdu. Eğitim yeri olarak da okullar açıldı; fakat aile, eğitim işini bırakmış değildir; bırakmasına da imkân yoktur. Esasında anne ve baba da bir öğretmendir. Bu bakımdan öğretmenlik mesleğinin başlangıcını insanlık kadar geriye götürebiliriz. Bugün çocuğun yetiştirilmesinde okul ile aile elele çalışmak zorundadır. Ne yalnız başına okul, ne de yalnız başına aile çocuk üzerinde etkili olamaz. Çocuğun eğitimine yardım etmek amacıyla kurulan okul-aile birliklerinin bunda büyük rolü olacaktır.

Okullar açılırken okulla ailenin elele vererek, çocukların eğitimi için, başarabilecekleri işleri kısaca belirtelim.

1. Çocuklarımıza iyi «çalışma alışkanlıkları» vermeliyiz: Özel istidada sahip olmıyan normal kim selerde başarının sırrı, iyi çalışma alışkanlığı kazanmaktır. Bu bakımdan kazanılacak kötü bir alışkanlık, çocuğu, yalnız okul sıralarında değil, hayatı boyunca takip eder. Bunu, bir öğretmen ve ana-baba olarak takdir edip çocuklarımıza yardım etmek zorundayız.

2. Çocuklarınızı iyi bir «eğitim çevresi» için de buldurmaliyiz: Bugünkü görüşe göre, eğitim, daha çok bir «olgunlaşma» ve «çevre» işidir. «olgunlaşma»dan kasıt, ferdin bir şeyi öğrenebilecek bedeni bir gelişme sahip olmasıdır. Bu, her şeyin öğrenilebileceği bir zaman var, demektir. «Çevre» ise hem maddî hem de manevî olabilir. Kitaplık, maddî bir çevre; kitabın içindeki fikirlere, mânevî bir çevredir. Okulda, hattâ mümkünse evimizde çocuğun çalışabileceği kitaplık, işlik, bahçe gibi eğitim ve öğretim çevreleri hazırlamak, çocuğu bu çevrelerle teması getirip ilgilendirmek lâzımdır. Kısa ası, bugün yeni eğitimde öğretmen, bilinen manası ile öğretmez; öğrenimin oluşuna yardım eder. Buna, «rehber

(Bolur "Abant" gazetesi.)

Günlük gazete. 26 Eylül 1960

Yıl: 3, Sayı: 780 Pazartesi

3. Çocuklarımıza iyi «telkinler» yapmalı ve müşahhas iyi «örnekler» vermeliyiz: Eğitimde, «telkin»in kudretinden de faydalanacağız. Onlara «ama» ima iyi, doğru ve güzel yolları göstereceğiz. Kendimiz de söylediğimiz gibi hareket edeceğiz. «Müşahhas örnek», kendimizden ve aitemiz fertlerinden başlar. Biz nasıl olursak, büyük bir ihtimalle, çocuklarımız da öyle olur. Bunun için, çocuklarımızın yanında son derece kontrolü hareket etmek lâzımdır. Bu arada serbest zamanlarında okuyacakları eserler, görecekları filimler de dik katle seçilmiş olmalıdır. Henüz gerçeği, gerçeği gibi göremiyen ve tenkid etme gücü gelişmemiş olan çocuklar, okudukları kitaplardaki, kötü fikirleri benimserler; gördükleri filimlerdeki kötü şahısları taklit etmiye başlarlar.

4. Çocuklarımızı ner türlü «temizlik ve tasarruf»a alıştırmalıyız: Çocuklarımıza kullandığı defter, kalem, elbise ve ayakkabı gibi eşyalarını temiz tutma ve iyi kullanma alışkanlığını vermeliyiz. Hele ana-baba ve öğretmen olarak defterlerin gelişigüzel kullanılmasına, baştansavma yazılarıyla doldurulmasına müsaade etmemeliyiz. Bunları, her fırsatta kontrol etmeliyiz. Esas eğitim buradan başlar. Çocuğu düzene alıştırmalıyız. Bu, iyi bir ruh sağlığı için de ilk şarttır.

5. Çocuğun eğitimi ile uğraşan kimselerin «aynı görüşte» olmaları lâzımdır: Bu, çocuğun ya ramaz bir hal ve hareketi karşısında aile fertlerinin aynı tepkiyi göstermesi demektir. Böyle bir hâlde çocuğu biri döver, biri severse bunun, çocuk üzerindeki etkisi iyi olmaz. Tabii eğitim de olmaz. En iyisi, böyle bir durumda bile, çocuğu büyük adam gibi görüp ona göre hareket etmek gerektir.

6 Okul'daki eğitimin etkili olabilmesi için «aile ile okulun işbirliğine» ihtiyaç vardır: Eğitim gibi güç bir işi öğretmenin başarabilmesi, ailenin yardımı ile mümkündür. Çocuk velisinin, sadece sene sonlarında değil, hiç olmazsa ayda bir defa okul idaresi ve öğretmenle görüşmesi, öğretmenin sorularına cevap vermesi, tavsiyelerini yerine getirmesi lâzımdır.

Okullar açılırken daha çok şey söylenebilir; fakat hiç değilse yukarıya yazdıklarımızın ana - babalar tarafından bilinmesi ve tatbik edilmesi, bizi birçok sıkıntılardan kurtarır.

Yeni ders yılımız hepimize kutlu olsun.